

Над Россю пливуть парусами тумани, з-за обрію сонце встає...
Ніколи краса чарівна не зів'яне, омріяне місто моє.

Анатолій Кульчицький

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 73-74 (14382-14383), 12 ВЕРЕСНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

За мужність під час масованої атаки

ПЕРЕД ЧЕРГОВИМ ПЛЕНАРНИМ ЗАСІДАННЯМ МІСЬКОЇ РАДИ «ВІДЗНАКОЮ МІСЬКОГО ГОЛОВИ» БУЛИ НАГОРОДЖЕНІ БІЛОЦЕРКІВЦІ, ЯКІ ПРОЯВИЛИ МУЖНІСТЬ У НАЙЕКСТРЕМАЛЬНІШИХ УМОВАХ ПІД ЧАС МАСОВАНОЇ АТАКИ БІЛОЇ ЦЕРКВИ ВОРОЖИМИ БПЛА У ЧЕРВНІ ЦЬОГО РОКУ ТА СТАЛИ БЕЗПОСЕРЕДНИМИ УЧАСНИКАМИ ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ НАДЗВИЧАЙНОЇ СИТУАЦІЇ.

Нагрудні знаки отримали **Гордієнко Дмитро Сергійович** – капітан служби цивільного захисту ГУ ДСНС України в Київській області, **Лобань Юрій Володимирович** – головний майстер-сержант, сержант служби цивільного захисту ГУ ДСНС, та **Хоменко Микола Олександрович** – студент БНАУ.

Секретар міської ради Володимир Вовкотруб, вручаючи нагороди, наголосив, що ці відважні рятівники зазнали поранень під час ліквідації наслідків атаки ворожих безпілотників. Не шкодуючи здоров'я, вони розбирали руїни, витягували людей з-під завалів.

Також **Грамотами Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету** були нагороджені працівники КП БМР «Муніципальна варта» – за сумлінне виконання службових обов'язків під час масованої атаки російських дронів, мужність, рішучість, відвагу та самовідданість. Це **Бондаренко Олександр Павлович, Власюк Сергій Сергійович, Мелашенко Владислав Петрович, Москаленко Богдан Анатолійович, Павлюченко Карина Олександрівна та Рашков Владислав Георгійович.**

Подякували родинам захисників

Надзвичайну гордість за наших земляків викликала ще одна церемонія. Під час неї Подяки Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету вручили сім'ям військовослужбовців, які чесно та сумлінно виконують свій військовий обов'язок із захисту суверенітету та територіальної цілісності України: **Левченка Олександра Вікторовича та Ростовського Андрія Юрійовича.**
За інф. bc-rada.gov.ua

Ворог знову атакував Білу Церкву

Під час чергової масованої атаки дронів, що відбувалася протягом двох ночей поспіль (на 1 та 2 вересня), на Білу Церкву, за словами секретаря міської ради Володимира Вовкотруба, прилетіли 11 БПЛА.

Це призвело до значних пожеж та масштабних руйнувань: пошкоджено скління в житлових будинках, в тому числі багатоквартирних, та дах 1-ї школи. Постраждали 7 підприємств. В гаражно-будівельному кооперативі знищено 29 гаражів і 6 автомобілів, ще 11 гаражів та 8 автомобілів пошкоджено.

На жаль, маємо людські втрати: загинув білоцерківець Потіха Василь Миколайович 1960 року народження, який був охоронцем у гаражному кооперативі.

У зв'язку з цією трагедією 3 вересня в місті було оголошено днем жалоби.

До лікарні, під нагляд медиків, також госпіталізували 86-річну жінку з гострою реакцією на стрес.

Щоб виділити кошти з бюджетного резервного фонду на виконання невідкладних першочергових заходів з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, третього вересня відбулися позачергові засідання виконавчого комітету та 76 сесія Білоцерківської міської ради.

Члени виконкому погодили виділення коштів: департаменту житлово-комунального господарства БМР – 689 тис. грн, а саме для:

▲ виконання робіт, пов'язаних з демонтажем та розбором завалів, інших заходів з благоустрою – 489 тис. грн;

▲ для ліквідації наслідків у житловому фонді – 200 тис. грн;

▲ **управлінню капітального будівництва БМР** для проведення оцінки технічного стану та виготовлення проектної документації на капітальний ремонт даху Білоцерківської гімназії слов'янських мов-початкової школи № 1 – **250 тис. грн.**

Під час сесії депутати міської ради ухвалили рішення про виділення зазначених коштів (**всього 939 тис. грн**) з резервного фонду.

Крім того, вирішили спрямувати 5 мільйонів гривень, які надійшли до місцевого бюджету за рахунок перевиконання плану доходів, до резервного фонду громади.

Під час обговорення питань депутат Дмитро Киришун запропонував розглянути можливість надання допомоги з місцевого бюджету підприємцям, які також постраждали чи втратили бізнес. На цю пропозицію Володимир Вовкотруб доручив створити робочу групу з числа депутатів, яка вивчить зазначене питання.

ДОРОГІ БІЛОЦЕРКІВЦІ!

**ПРИЙМІТЬ НАЙЩИРІШІ ВІТАННЯ
З НАГОДИ 993 РІЧНИЦІ
ВІД ДНЯ ЗАСНУВАННЯ НАШОГО МІСТА!**

Біла Церква – це велична історія та сучасність, це мальовничі парки й архітектурні пам'ятки, це праця й талант багатьох поколінь, що творили й творять її сьогодення. Найбільша гордість міста – це його мешканці. Ваша любов до міста, щоденна праця й небайдужість наповнюють Білу Церкву життям, силою та енергією.

Цьогорічне свято ми зустрічаємо у складний час – час війни, коли кожен день випробовує нас на силу, стійкість і єдність. Та, попри всі труднощі, Біла Церква живе, розбудовується і залишається містом, яким ми пишаємося.

Щиро дякую кожному, хто своєю сумлінною працею розвиває нашу громаду. Завдяки цьому ми можемо постійно допомагати нашим захисникам, підтримувати Збройні сили України.

У цей день, як і щодня, ми з вдячністю згадуємо кожного Героя, який віддав життя за Україну, за те, що над нашим містом сьогодні синьо-жовті прапори.

Саме завдяки єдності громади ми зберігаємо життя міста, його традиції та надію на мирне майбутнє.

Бажаю всім білоцерківцям міцного здоров'я, родинного затишку, любові та радості, а також непохитної віри в нашу Перемогу. Нехай над Білою Церквою завжди буде мирне небо, лунає дитячий сміх, а наше місто процвітає у вільній та незалежній Україні!

З ДНЕМ МІСТА, ДОРОГА БІЛА ЦЕРКВО!

ВОЛОДИМИР ВОВКОТРУБ,

секретар Білоцерківської міської ради

НАГАДУЄМО ПОРЯДОК ДІЙ ЖИТЕЛІВ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ ГРОМАДИ, ЧИЄ ЖИТЛО ПОСТРАЖДАЛО ВНАСЛІДОК РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ, ДЛЯ ОТРИМАННЯ АДРЕСНОЇ МАТЕРІАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ З МІСЦЕВОГО БЮДЖЕТУ:

▲ повідомити про пошкодження, звернувшись до Центру оперативного реагування за телефонами: 067-310-77-55, 099-310-77-55, 063-310-77-55;

▲ звернутися до поліції для фіксації факту збройної агресії, внесення даних до ЄРДР і отримання статусу потерпілого;

▲ підготувати пакет документів: заяву, належним чином завірені копії паспорта, ІПН, право власності, витяги з реєстрів, банківські реквізити, акт обстеження пошкоджень та інші документи, що підтверджують завдану шкоду. Детальний перелік документів та порядок дій – за посиланням: bc-rada.gov.ua/node/16371.

Консультації: (04563) 6-12-14, 099-795-98-26.

Славетні земляки

Голос його з нами...

Вже який рік немає з нами чудового колеги і друга, незабутнього АНАТОЛІЯ ФЕДОРОВИЧА ГОЛОСА – заслуженого працівника культури України, члена Золотого фонду міста, президента ТОВ «Білоцерківдрук», шеф-редактора громадсько-політичної газети Київщини «Юр'ївська земля».

Я написав «немає», але ця думка умовна (і не лише для мене), бо він є, він з нами в наших щоденних справах, у нашій, насамперед, духовності, за яку так вболівав. Ліна Костенко писала: «Мати тримає на собі хату, // Батько тримає на собі світ». Так тримав на собі Анатолій Федорович місцеву поліграфію, яка стала невід'ємною і досить вагомою частиною культурно-мистецького життя нашого древнього міста. Скільки його пам'ятаю (а це десятки років) – все в пошуках нових ідей та їхньої реалізації. Такою була неспокійна його життєва позиція, таким він і залишився в нашій пам'яті.

В 1996 році Голос став головою правління БАТ «Білоцерківська друкарня», яка до цього часу виконувала держзамовлення, що становило 80 відсотків завантажень поліграфічних потужностей. А надалі обсяг державних замовлень було скорочено, внаслідок чого в друкарні настала глибока економічна криза.

Проблеми ці тривали і тривають вже багато років, але, наскільки я знаю, Анатолій Федорович шукав можливості їх вирішення й дещо за його активності йому вдавалося. Все-таки друкарня розвивається як поліграфічне підприємство. Тут друкують газети, книжки, буклети, бланки, афіші. І скрізь відчувається прагнення до нормалізації виробничої ситуації.

...Свого часу Голос висловив власну позицію, що торкається питання «Якою бути міській владі після виборів 2006 року». Вона в основному зводилася до такого: «Самоврядування за європейським зразком», «Міська влада повинна бути зручною для городян, прозорою для контролю», «Статут міста – основний закон для Білої Церкви». Анатолій Федорович мав конкретні пропозиції щодо життєдіяльності нашого міста. Зокрема такі: «Шлях до кращого в Білій Церкві пролягає через наполегливий розвиток малого і середнього бізнесу, підприємництва», «Сьогодні нам надане право самим облаштовувати

життя в нашому місті, і це право необхідно реалізувати», тощо.

А ще раніше Анатолій Федорович як депутат міської ради виступив у пресі з ініціативою постійно працювати над перспективою розвитку Білої Церкви. Окрім інших важливих питань, він акцентував увагу й на такому: «Біла Церква як промисловий центр», «Біла Церква як центр інновацій і наукомістких галузей промисловості», «Біла Церква як транспортне перехрестя», «Біла Церква як культурно-туристична столиця»...

Як перший очільник Громадської ради при виконкомі міської ради він встиг багато хорошого зробити для того, щоб ця важлива структура слугувала білоцерківцям. Його аналітичний розум народжував усе нові й нові ідеї, які він намагався реалізувати на користь громадян міста. Пам'ятаю наші численні розмови за участю видатного поета Миколи Соми, коли той видавав тут свої нині відомі «Придибенції». Говорили про стан нинішньої культури, про її щоденні проблеми. А їх дійсно було і є багато.

Постійно спілкуючись свого часу з Анатолієм Федоровичем з різних питань, я дійшов висновку, що він однаково не боявся бути і складним, і простим. І від спілкування з ним завжди думалося й дихалося легше.

Неоціненні заслуги Анатолія Федоровича і в заснуванні регіональної газети «Юр'ївська земля» (1998 р.), яка згодом стала однією з кращих в нашому краї, і появи міст-побратимів у Польщі і ще цілої низки корисних справ.

Анатолій Федорович завжди мав свій голос, а його дзвінкоголосе прізвище ще і ще раз підкреслювало неспокійну творчу натуру, яка була йому притаманна.

Цей голос з нами, і нам його чути ще багато-багато років. Вкотре хочу згадати неперевершену Ліну Костенку, яка писала: «Лиш храм збудуй, // А люди в нього прийдуть». Голос цей храм збудував **Анатолій КУЛЬЧИЦЬКИЙ**

«Шаную Воїнів, біжу за Героїв України»

В Білій Церкві відбувся вже традиційний Всеукраїнський забіг «Шаную Воїнів, біжу за Героїв України». В ньому взяли участь майже 780 осіб – від малюків до літніх людей. З іменами загиблих воїнів вони не змагалися, а просто долали дистанції – 2 кілометри, 5 та 10.

Організаторами забігу виступили Білоцерківська міська рада, управління з питань фізичної культури БМР, Білоцерківський міський центр фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх». Партнерами заходу були ГО «Небесні янголи», «Білоцерківський марафон», КЗ БМР «Ветеранський простір», Білоцерківська міська

організація «Червоний хрест», Дендропарк «Олександрія».

Секретар міської ради Володимир Вовкотруб зауважив, що такий захід – то насамперед символ пам'яті про наших захисників, їхній жертвний подвиг, нашої можливості жити.

За інф. bc-rada.gov.ua

Присвоєні почесні звання

ЩОРОКУ З НАГОДИ ДНЯ МІСТА, АБИ ВІДЗНАЧИТИ ОСОБИСТОСТЕЙ, ЯКІ ЗРОБИЛИ ВАГОМИЙ ВНЕСОК У РОЗВИТОК БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ ГРОМАДИ, ТА НА ЗНАК ВЕЛИКОЇ ПОВАГИ І ВИЗНАННЯ ЇХНЬОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ТА ГРОМАДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, БОРОТЬБИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ТА СУВЕРЕНІТЕТ УКРАЇНИ ДЕПУТАТИ УХВАЛЮЮТЬ РІШЕННЯ ПРО ПРИСВОЄННЯ ЗВАННЯ «ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ».

ЦЬОГО РОКУ ЗВАННЯ ПРИСВОЄНО: ПЕТРУ ІВАНОВИЧУ ВОЙЦХІВСЬКОМУ – ліквідатору аварії на ЧАЕС 1 категорії, та **АНДРЕ НОВОТНИ** – керівнику Благодійного фонду «Хоф Шлютер».

«Цей проєкт рішення проходив профільну раду та був підтриманий депутатами. Андре Новотни – це відомий у нашій громаді меценат, людина з великим серцем. Завдяки його діяльності ми майже на кожному засіданні міської ради приймаємо гуманітарну допомогу в комунальну власність. Петро Войцехівський – ліквідатор аварії на ЧАЕС, один із тих білоцерківців, які брали участь у відкачуванні води з Чорнобильської АЕС», – зазначив секретар міської ради Володимир Вовкотруб.

Щиро дякуємо за внесок цих достойників у розвиток нашої громади та її підтримку!

Щоб праця в творчість перейшла

У ШКОЛІ № 15 ВІДКРИТО СУЧАСНІ МАЙСТЕРНІ ДЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

Стартував новий навчальний рік. Черговий рік випробувань на міць і силу духу всієї освітньої галузі як невід'ємної складової життя міста під час війни. За даними управління комунікації, інформаційної та цифрової політики, в 2025/2026 навчальному році в закладах загальної середньої освіти Білоцерківської МТГ навчатиметься майже 20 000 учнів. У 59-ти перших класах за парту сіли 1443 учні. П'ятих маємо 74 класи, це 1947 учнів; 9-тих – 76 класів, 2007 учнів; 10-тих – 36 класів, 1026 учнів; 11-тих – 38 класів, 1062 учні. У дистанційних 1-11 класах навчається майже 700 учнів, які перебувають за кордоном.

● Сучасна школа – це не тільки підручники та зошити. Це інтерактивні технології, мультимедійне обладнання й навчання, яке готує до життя в сучасному світі. Саме в гімназії-початковій школі № 15 (директор Наталія Слободянюк) реалізовано пілотний проєкт зі створення та забезпечення функціонування сучасних майстерень трудового навчання.

● Нагадаємо, що у червні цього року було підписано тристоронній Меморандум між місцевою владою, ТОВ «Індустріальний парк «Біла Церква 1» та гімназією-початковою школою № 15 про стратегічну співпрацю у сфері освіти. Це дозволить створити та забезпечити функціонування сучасних кабінетів трудового навчання в освітніх закладах громади та популяризувати практичні навички серед школярів, формувати в них трудові компетентності, які стануть основою успішного професійного майбутнього.

● Директор ТОВ «Індустріальний парк «Біла Церква 1» Андрій Ропіцький так прокоментував подію: «Ми вирішили це зробити, бо і діти, і молодь, і дорослі, на жаль, виїжджають з громади, і тут немає кому працювати. Тому без створення гідних умов праці неможливо зацікавити людей. До нас заходять іноземні компанії, ми створюємо робочі місця з сучасним обладнанням, яке комп'ютеризоване та автоматизоване, на ньому потрібно працювати не м'язами, а мізками. Тому все починається з освіти, тобто школи. Ми долучилися до цього пілотного проєкту, і до 1 вересня вже відремонтовано два класи, в які встановили різноманітне обладнання. Для хлопчиків – токарні, фрезерні верстати, автоматизовані лобзики, тиски, спеціалізовані верстати. Для дівчаток – швейні, повстані, розкроявальні машини та інше обладнання для шиття. Ми

раді, що нам це вдалося, і діти почали вже працювати».

● Наталія Слободянюк, звертаючись до учнів, зауважила: «У нас сьогодні важлива подія: ми маємо інвестора, який погодився зробити у нашій у школі майстерні обслуговуючої праці та технологій, які дадуть можливість учням сісти за сучасні станки, зробити вишивку за допомогою комп'ютерної програми. Сьогодні ми готові вам показати, що легше зробити модель деталі на 3D-принтері, ніж стояти біля токарного станка, витрачаючи на це пів дня.

● Двадцять перше століття має бути таким, коли зі школи вийде свідомою людина, з бажанням піти здобути виробничу професію, зайти у бізнес, де їй готові будуть надати гарні робочі місця з гідною заробітною платою. Залишається тільки ваше бажання бути молодією сучасною людиною.

● Я дякую місцевій владі, нашому бізнесу за підписаний з нами меморандум про подальшу співпрацю».

● Секретар міської ради Володимир Вовкотруб акцентував на тому, що цей пілотний проєкт започаткований у 15-ій школі завдяки тому, що в Білій Церкві працює соціально відповідальний бізнес, а школа має бажання розвиватися, тож відтепер маємо прекрасні сучасні класи, завдяки яким діти будуть готовими до життя і зможуть обрати собі майбутню професію.

● Попри те, що ворог намагається зламати наше майбутнє, ми тримаємося і плекаємо своїх розумних, талановитих і вільних дітей.

Гості Білої Церкви

**ДРУЖНА І КОРИСНА ЗУСТРІЧ
З КОНСУЛАМИ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА
НЕЩОДАВНО ВІДБУЛАСЯ У БІЛО-
ЦЕРКІВСЬКІЙ ШКОЛІ МИСТЕЦТВ
№ 1 ІМЕНІ ЮРІЯ ПАВЛЕНКА.**

28 серпня з Консульського відділу Республіки Польща в Києві до нашого міста приїхали пан Павел Овад і пані Анна Бабяк-Овад. Метою поїздки консулів стала зустріч з польськими громадськими організаціями в Білій Церкві. Їх щиро привітала нинішня очільниця «Громади поляків Білоцерківщини» пані Тетяна Клименко.

На початку зустрічі пан Павел Овад висловив співчуття у зв'язку з масованим обстрілом росіян України, внаслідок якого найбільше постраждали й загинули жителі Києва. Пані Анна цікавилася культурним і громадським життям організації, а також проблемами,

пропозиціями і майбутніми планами.

Спілкування тривало в дружній і теплій атмосфері, коли кожний активно долучався до розмови. Зокрема пані Тетяна Клименко і почесна членкиня «Громади поляків Білоцерківщини» Вікторія Ковальська запропонували створити проект для пропаганди польської культури, глибшого ознайомлення з її народними традиціями шляхом заохочення активістів до організації конкурсів, концертів, виставок і змагань. Пані Анна з задоволенням обіцяла в цьому всляку підтримку з боку консульства. Завдяки їхній турботі кілька членів «Громади поляків Білоцерківщини», які особливо потребували матеріальної допомоги, отримали її від почесних гостей з Польщі.

Таїна БРАТЧЕНКО

**ОГОЛОШУЄТЬСЯ ПРИЙОМ ДОКУМЕНТІВ НА ЗДОБУТТЯ ПРЕМІЇ БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ
МІСЬКОЇ РАДИ ЗА ВНЕСОК МОЛОДІ У РОЗВИТОК МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ**

Премія присуджується з метою сприяння соціальній активності молодих людей, їхньому широкому залученню до суспільного життя й подальшого розвитку місцевого самоврядування, підвищення ролі в громадському житті міста, морального й матеріального заохочення кращих представників молоді за значний внесок у вирішення соціально значимих для Білоцерківської міської територіальної громади питань.

Премія присуджується Білоцерківською міською радою мешканцям Білоцерківської міської територіальної громади віком до 35 років або громадським організаціям.

Клопотання про присудження Премії подається до управління з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради (вул. О. Гончара, 11, тел. 067-349-26-67) громадськими організаціями та трудовими колективами до 20 вересня.

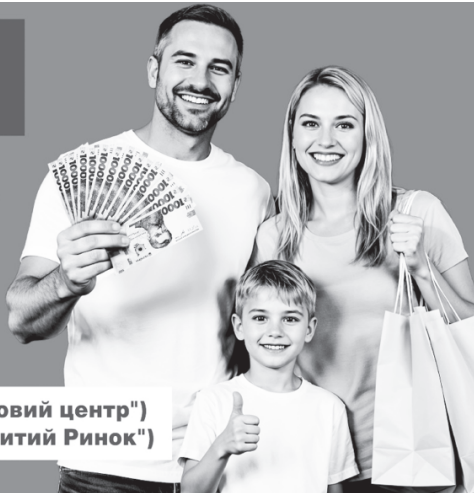
Детальніше з Положенням про Премію Білоцерківської міської ради за внесок молоді у розвиток місцевого самоврядування можна ознайомитися на сайті міської ради.

ШвидкоГроші**ГОТІВКОЮ
або на картку****0 800 20 10 50**

БЕЗКОШТОВНО З МОБІЛЬНИХ ТА МІСЬКИХ

sgroshi.com.ua

- вул. Ярослава Мудрого 29 (зуп. "Торговий центр")
- бул. Олександрійський 58-В (зуп. "Критий Ринок")

● ДОСТАВКА СИПУЧИХ СУМІШЕЙ.**● ПОСЛУГИ ЕКСКАВАТОРА**

(КОРЧУВАННЯ ПЕНЬКІВ, ЗНЕСЕННЯ СТАРИХ БУДІВЕЛЬ, КОПАННЯ ТРАНШЕЙ).

● ПОСЛУГИ САМОСКИДА.

✓ Потрібен оператор на спецтехніку і водій на самоскид

✓ Шукаємо водія на екскаватор JCB3CX

Розрахунок – готівковий і безготівковий.

Тел.: 068-77-22-531 – Вадим. 068-730-54-13 – Яна.**ШУКАЮ НАДОМНУ РОБОТУ ДЛЯ ЛЮДИНИ З ІНВАЛІДНІСТЮ – ПАКУВАЛЬНИЦІ, КОМПЛЕКТУВАЛЬНИЦІ, ХУДОЖНИЦІ-ДИЗАЙНЕРА, ІЛЮСТРАТОРА КНИЖОК. 050-231-40-27****Приватні об'яви****ПРОДАЮ**

✓ Пральну машину "Агат", 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фри; холодильник «Морозко 3м», новий, об'єм 30 дм³, ціни договірні; віконні блоки, пофарбовані, заклені, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апарат;

шланги 20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Комплект постільної білизни полуторний, 100% бавовна. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Масажне ліжко "Серагем", електрогрілку "Серагем" (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила)

Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля "Жигулі". Тел.: 098-10-255-08.

✓ Люстру на 3 плафони, красива, г/стан, 550 грн. Масажні банки скляні, 25 шт. (20 грн 1 шт.). Тел.: 096-208-36-48.

✓ Сушку для овочів, фруктів і трав (німецька). Тел.: 067-494-35-90.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ**Замір безкоштовний****Монтаж – один день.****Гарантія – 15 років.****068-155-8-122**

ЧЕТВЕРО МИЛИХ І ПУХНАСТИХ КОШЕНЯТ: ТРОЄ ЧОРНИХ І ОДНА РУДЕНЬКА, ЧЕКАЮТЬ ДОБРИХ ХАЗЯЙСКИХ РУК.

Звертатися за тел.: 068-101-85-21.**Герої не вмирають. Просто йдуть**

29 серпня в Україні вшановують пам'ять захисників, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність нашої держави. Це день скорботи, вдячності та глибокої поваги до всіх, хто віддав своє життя за Україну.

■ Цього року бібліотека-філія № 2 долучилася до загальнонаціональної акції "Стіл пам'яті", ініційованої Марією Грабар. Пані Марія започаткувала цю меморіальну ініціативу на честь свого коханого Іллі Грабара, який загинув у 2022 році в бою під Бахмутом. Її особиста трагедія перетворилася на потужний заклик до вшанування кожного, хто не повернувся з фронту.

■ "Стіл пам'яті" – це меморіальна церемонія, що має глибокий зміст. Порожній, зарезервований стіл із місцем, яке лишається вільним, уособлює очікування важливого гостя – воїна, який не повернувся додому. Це мовчазне нагадування про тих, кого ми втрачаємо, але не забуваємо.

■ У цей пам'ятний день відвідувачі та фахівчині бібліотеки у спеціальні листівки вписали імена своїх рідних, близьких чи знайомих, які віддали життя за Україну. Цей щирий і зворушливий жест став виразом особистої вдячності та спільного прагнення зберегти пам'ять про полеглих.

■ Також цього дня у бібліотеці була проведена патріотична година, на яку запросили вихованців пришкольного табору БНВК «Казка». Бібліотекарка Ірина Осіпенко розповіла дітям про трагічні події під Іловайськом 2014 року, пояснила, чому саме сонях став символом цього дня. Адже серпневі соняхи – це німі свідки боїв і втрат та водночас – символ

світла, життя та незламності українського духу. В знак подяки захисникам юні патріоти малювали соняхи – яскраві, теплі, сповнені любові та шани.

■ Такі хвилини єднання з історією залишають слід у серці кожної дитини, адже пам'ять – це те, що об'єднує покоління.

**Світлана
МОГОРИТ**

ПОВІДОМЛЕННЯ

22 вересня 2025 року будуть проводитися річні збори уповноважених членів КСП «СТАВИЩАНКА» за адресою: смт Ставище Білоцерківського району Київської області, **о 10 год. 00 хв.**, біля приміщення Укрпошти.

Уповноваженим членам КСП мати при собі трудову книжку та паспорт громадянина України.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗБОРІВ:

- ◆ доповідь голови КСП про діяльність підприємства;
- ◆ розгляд заяв про виключення членів КСП.

Втрачений паспорт громадянина України, серія СТ, № 233122, виданий Білоцерківським МВМ № 2 ГУ МВС України в Київській області на ім'я **Плішакова Вікторія Петрівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачені диплом, № 013108, від 30.06.1994 р., та додаток до нього, видані Середнім професійно-технічним училищем № 5 м. Біла Церква на ім'я **Богосян Сергій Михайлович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ.**

Втрачені свідоцтво про базову середню освіту, № 067587, та додаток до нього, видані 5.06.1991 р. Білоцерківською гімназією-початковою школою № 15 на ім'я **Богосян Сергій Михайлович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ.**

Втрачене посвідчення дитини з багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Поп Марина Михайлівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

ЗАПРОШУЮ на заняття з української мови учнів молодших, середніх і старших класів. Можливе проведення занять на дому в замовника. **Тел.: 068-101-85-21 (Тетяна Іванівна).**

**Інформація управління комунальної власності та концесії
Білоцерківської міської ради про оголошення конкурсу
з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені
для проведення незалежної оцінки об'єкта для цілей оренди**

Мета проведення незалежної оцінки: визначення ринкової вартості об'єкта для цілей оренди
Об'єкти оцінки:

№ п/п	Об'єкт	Площа, м²	Місцезнаходження об'єкта	Балансоутримувач об'єкта
1.	Нежитлові приміщення № 47, № 48	24,1	Київська обл., Білоцерківський р-н, м. Біла Церква, вул. Молодіжна, 36	Комунальний заклад Білоцерківської міської ради «Льодовий стадіон»

Дата оцінки: 31.08.2025 р.

Замовник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР; платник робіт: управління комунальної власності та концесії БМР; очікувана найбільша ціна надання послуг з оцінки: 3500 грн; строк виконання робіт: не більше 5 календарних днів від дати підписання договору про надання послуг з оцінки майна.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом ФДМУ від 31.12.2015 р. № 2075. До участі в конкурсі допускаються претенденти, які діють на підставі чинних сертифікатів суб'єкта оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено провадження практичної діяльності з оцінки майна за напрямками оцінки майна та спеціалізаціями в межах таких напрямків, що відповідають об'єкту оцінки. Вимоги до претендентів для участі в конкурсі (учасників конкурсу) викладені у розділі II Положення. Вимоги до конкурсної документації, порядку її складання, оформлення та подання містяться у Положенні, зокрема у розділах I, II, III, та додатках до нього. Заява про участь у конкурсі з відбору суб'єктів оціночної діяльності, інформація щодо досвіду суб'єкта оціночної діяльності та (або) оцінювачів, які будуть залучені до виконання робіт з оцінки майна та підписання звіту про оцінку майна, інформація про претендента подаються за встановленими в додатках 3–5 до Положення формами.

Конкурсна документація подається у запечатаному конверті не пізніше ніж за чотири дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно) за адресою: 09100, Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2. Телефони для довідок: 5-35-31, 5-86-74.

Конкурс відбудеться 29.09.2025 р. об 11.00 в приміщенні управління комунальної власності та концесії БМР за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. А. Шептицького, 2.

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії

Із сумом сповіщаємо, що 2 вересня 2025 року на 87 році життя завершила свій земний шлях Марія Іванівна Василенко.

Коли до міста лишалося дві чи три зупинки, Іван припадав до вікна вагона, аби ще і ще раз побачити милу серцю картину: круглолиця жінка років п'ятдесяти пасла біля залізниці двох корів – рябу й червонясту. Інколи поруч з нею грався хлопчик, теж круглолидий, рум'янощокий. Іван зрозумів, що те дитя вигодуване не чіпсами та «снікерсами», а домашнім молочком, сиром, маслом, свіжою городиною й садовоиною.

Іван – показний козак: широкі рамена, сріблястий чуб без жодної зализини. Міцно стиснуті тонкі вуста надавали обличчю суворості. Він був невисоким, але надзвичайно кремезним. На плечі – незмінна зашмуглана чорна сумка. Оформивши пенсію, Іван легко розлучився з дружиною, залишивши їй однокімнатну квартиру й усе начиння в ній. Дітей у них не було, тож пішов чоловік «у світи» з легким серцем, хоча дружина потім, як розповідали йому колишні сусіди, гірко плакала...

Шибеник

Микола Осика

Якось, побачивши у вікні «знайому незнайомку», Іван вийшов з вагона на найближчій зупинці і пішов понад залізничним полотном назад, весь час прискорюючи ходу, ніби боявся вже не застати її на звичному місці.

Корівки мирно паслися, не звертаючи уваги на гуркотливі «товарники», стрімкі пасажирські потяги, що пролітали мимо. І жінка теж була на місці, сиділа на розстеленій куртці, в'язала светр – невеликий, мабуть, для дитини.

Хлопчика поряд не було; вони з незнайомкою обмінялися приятними вітаннями, як це буває між сторонніми людьми.

Потім Іван наважився заговорити:

- Присісти біля вас можна?
- Хіба що на свої ноги, – посміхнулася жінка, – бо куртка моя для двох замала.
- Та ще тепло, ще й на траві можна сидіти, – сказав чоловік, зручно вмоцнюючись скраю лісосмуги.
- А ви до когось приїхали?
- Та ні. Вас кілька разів побачив з вікна електрички, вирішив познайомитись...
- ...А це треба?! В наші роки? ...Що? Дружина вигнала, з роботи вигнали, діти відчурались, жити ніде. Так я говорю? – посуворішала на виду жінка.
- Не зовсім. Дружину я залишив сам, бо все життя були чужими людьми. З роботи пішов на пенсію – не «міністерську», звісно, але жити можна. Дітей у нас не було. А от щодо житла... Тут ви вгадали. Безхатко я. Хоча, при бажанні, міг би десь щось прикупити. Тільки навіщо? Навіщо, коли тобі й склянки води нікому подати?.. Поки що бігаю, мов борзый пес, а як уже зістарюсь остаточно, то шукатиму прихистку в будинку престарілих.

Вони таки познайомились після п'ятої зустрічі. Жінку звали Галиною. Вона якось щиро розповіла про себе, що стала вдовою дуже рано; що після чоловіка нікого не хотіла приймати; що донька-одиначка завагітніла й народила їй внучка. Та батько дитини не одружився з нею. Молода жінка дуже засумувала й невдовзі померла...

– ...Отак ми й живемо удвох – я та малий Петько. І нікого нам більше не треба. Чи не так, Петрику?

Іван стрепенувся від несподіванки: до нього ззаду нечутно підкрався хлопчина років десяти, тримаючи в руках порожній мішок, щоб надіти його на голову дідові.

– Не вийшов жарт! – розчаровано мовив хлопчина.

– Які можуть бути жарти?! – гримнула на внука Галина. – Та ще з незнайомим дядьком?! Ой, заробиш ти колись різки, шибенику!

– А що? Хіба не можна, бабусю? Може, він моїм дідусем буде? – лукаво засміявся Петько.

– Так, малий, давай сюди, що ти там приніс, і гайда додому. Та трави накосити не забудь!

Петько обережно віддав повну сумку бабусі, взяв приховану в траві косу з маленьким держакком.

– А дай-но мені, хлопче, – попросив Іван. Чоловік поплював на долоні, махнув косяю раз, удруге, втретє. Соковита трава лягала до його ніг. Потім вони збирали ту траву в мішок, добряче натоптували його, аби

взяти побільше.

- Петрусю, а ти такий мішечок і не піднімеш. Проси діда Івана, аби додому заніс.
- Не буду просити!
- Ну, то я попрошу, коли вже такий гордий.

Іван віддав Галині свою сумку, легко кинув на плечі мішок.

- Наглядай, Петько, за корівками. Ми самі справимось...

Галина йшла попереду до свого будинку. Від залізниці – кілька сотень кроків.

«Неправда, що в неї нікого немає, – думав Іван, пильно оглядаючи будинок, обійстя, бетонний паркан, погрібник, повітку. – Ач, як усе до ладу, по-господарському облаштовано...»

- ...Гей, помічнице! Ходи сюди, перекусимо. Та заходь-заходь, не бійся.
- Чого б мені боятися? – відповів Іван, хоча сам усе шукав поглядом чоловічий одяг

на вішалці у веранді, принохувався, чи не смердить тютюновим димом, бо ж сам не курив.

- Вечеря згодом, а це так, перекуска на ходу.

Галина налила майже повний гранчак домашньої:

- Заковтни, закуси добряче – є чим, хвалити Бога. Тільки ж косою потім не вріжся! Накосиш іще пару мішків, то й досить на сьогодні.
- Мені, щоб на останню електричку до Білої чи до Миронівки встигнути, – непевно промимрив Іван.

Він скучив за сільською роботою. Покося лягали рівно, ніби по шнурочку. Домовилися, що Петрик носитиме траву додому по пів мішка, а Іван коситиме, бо в нього це краще виходить. Незвична та і не надто важка робота втомила чоловіка. Він приліг відпочити та й задрімав солодко, тихо, наче в раю...

- Бабусю! Дід спати ліг, чи йому погано стало, – стривожено повідомив хлопчина, заносячи у веранду косу й порожній мішок.
- То навіщо ж його самого покинув?! І корівки самі...

Галина бігла до залізниці. Петько просто не встигав за нею.

...Іван раптово прокинувся. Йому стало соромно за підозри щодо Галини, за те, що випив горілки, за все своє змарноване життя.

«Коли під шістдесят, годі думати про початок. Усе чуже, всі чужі... Навіть води ніхто не подасть. Ну, документи при мені, грошей Галині на похорон вистачить, а ні – хай дістануться тому, хто закопає моє гірше тіло! Час настав! Кривава смерть під колесами, брудна, зате, мабуть, легка – мучитись не доведеться».

Просивтів електротяг, загуркотіли вагони.

«Отче наш, що еси на небесах!» – побілілими устами зашепотів Іван єдину молитву, яку знав ще з дитинства.

Потім він рвучко схопився, кинувся в бік вагонів, які гуркотіли несамовито, аж земля здригалася. Та, ступивши кілька кроків, Іван відчув, як щось різко сіпнуло його за ногу. З усього розгону він упав на траву, не відчувши болю, хотів підхопитися знову...

І тут його усім тілом придушила до землі Галина.

- Що це ти замислив, дурнику?! – крикнула жінка й залилася слізьми. Іван аж тепер зрозумів, що шибеник Петро, доки він спав, прив'язав його довгою мотузкою за ногу до дерева.
- Ну, шибенику ти мій! Урятував діда від загибелі. Зараз додому – додому – додому! Заспокойся, поспи. Завтра все-все, все вирішиться. А я не думала, що ти такий відчайдух. За це тобі – ося!

Галина міцно поцілувала чоловіка в уста, а шибеник Петько міцно пригорнувся тілом до його грудей.

Воздвиження

14 вересня

▼ Свято встановлено на згадку про віднайдення та Воздвиження Хреста Христового. Ця знаменна подія відбулася за імператора Костянтина Великого, який першим з римських імператорів припинив гоніння на християн.

▼ Рівноапостольний імператор Костянтин, який за допомогою Божою отримав у трьох війнах перемогу над ворогами, побачив на небі Боже знамення – Хрест із написом: "Цим переможеш". Бажаючи відшукати Хрест, на якому був розп'ятий Ісус Христос, він направив у Єрусалим свою матір – благочестиву царицю Олену. Хоч Олена була вже в поважному віці, вона взялася за виконання доручення. Римські імператори-язичники намагалися повністю знищити спогади про священні місця, де страждав за людей і воскрес Ісус Христос. Імператор Адріан наказав засипати в Єрусалимі землю Голгофу й Гріб Господній і на пагорбі поставити капище язичницької богині Венери та статую Юпітера. На це місце збиралися язичники й робили

ідолоські жертвоприносини.

▼ Розшукуючи Животворящий Хрест, цариця Олена розпитувала християн та іудеїв, але їй пошуки залишалися безуспішними. Нарешті їй вказали на одного старого єврея на ім'я Іуда, який повідомив, що Хрест заритий там, де стоїть капище Венери. Капище зруйнували і, звершивши молитву, почали копати землю. Незабаром були виявлені Гріб Господній та неподалік від нього – три хрести, дощечка з написом трьома мовами «Ісус Назарянин, Цар Іудейський», зроблена за наказом Пілата, і чотири цвяхи, що пронизували Тіло Господа.

▼ Щоб дізнатися, на якому з трьох хрестів був розп'ятий Спаситель, Патріарх Макарій по черзі став підносити хрести до важкохворої жінки. Від двох хрестів не відбулося ніякого чуда, коли ж поклали третій, то вона в ту ж хвилину зцілилася. Сталося це вже в той час, коли тіло померлого несли для поховання. Тоді стали покладати хрести на нього, і коли поклали третій – покійний ожив. Побачивши

воскреслого, всі переконалися, що знайдено Животворящий Хрест.

▼ Християни, котрі прийшли вшанувати Святий Хрест, просили святителя Макарія підняти його, щоб всі могли побачити.

▼ У Константинополі свята Олена привезла з собою частину Животворящего Древа й цвяхи. Імператор Костянтин велів спорудити в Єрусалимі храм на честь Воскресіння Христового, що включав у себе і Гріб Господній, і Голгофу. Він будувався близько 10 років. Свята Олена не дожила до його освячення. Храм освятили 13 вересня 335 року. На наступний день, 14 вересня, встановлено було святкувати Воздвиження Чесного і Животворящего Хреста.

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

Аншлаг зібрав мої пісні

І наяву, і досить вперто
Мені здалося не вві сні,
Що я не можу так померти –
Аншлаг зібрав мої пісні!

А келих мудрості таємно
Сьорбав моє терпке вино,
І завесніла мрія чемно,
В мажор закохана давно.

І десь на небі біля хмарки,
Як та хустина, вже пливе...
Немов задимлена цигарка,

І чорний крук її зове.
Хтось ломом знов підважив серце,
Воно ще трепетно зорить...
І зримо так, мені здається,
Штовха думки в тривожну мить.

А мрія завесніла знову,
Як та черешня майова,
На рушнику внесла обнову,
Свої народжені слова.

Саджаю в гами серця звуки,
Щоби в мелодію влились...
Несу їм совість на поруки
І так живу, як і колись...

Анатолій КУЛЬЧИЦЬКИЙ

ОВЕН. Час втілювати в життя свої грандіозні плани. Блискуче розв'яжете проблему, що не давала спокою. Вихідні присвятить прибиранню.

ТЕЛЕЦЬ. Сприятливий тиждень для завершення деяких справ. Перевіряйте будь-яку інформацію – можливі неточності, які можуть збити вас із пантелику.

БЛИЗНЮКИ. Вдасться здійснити оригінальні задуми, але будь-яка авантюра може призвести до розчарувань. Намагайтеся уникати конфліктів.

РАК. Блискучі успіхи й особисті досягнення не означають, що можна розслабитися та втратити пильність. Продовжуйте у тому ж темпі, а суботу-неділю проведіть у родинному колі.

ЛЕВ. Феєричний тиждень. Вас переповнює енергія, виникає безліч ідей. Вихідні проведіть із найкращими друзями.

ДІВА. Ваші плани, пов'язані з домом та родиною, почнуть успішно реалізовуватися. Щодо швидких заробітків, не все буде гладко. У вихідні пориньте з головою у відпочинок.

ТЕРЕЗИ. Непоганий тиждень, який обіцяє успіхи. І все завдяки вашій наполегливості. Прислухайтесь до мудрих порад сторонніх, але робіть, як підказує інтуїція.

СКОРПІОН. Успіхи цього тижня можливі навіть, задавалося б, у безнадійних справах. Не відмовляйтеся від допомоги близьких людей і не провокуйте скандали.

СТРЕЛЕЦЬ. На вас чекають серйозні зміни. А це не завжди комфортно. Уникайте суперечок. У вихідні добре обміркуйте свої дії, щоб не виставити себе в негативному світлі.

КОЗЕРІГ. Не бійтеся вийти з тіні, якщо йдеться про роботу. Не відмовляйтеся від допомоги впливових покровителів і вірних друзів. У вихідні приділіть увагу дітям.

ВОДОЛІЙ. Партнерство обіцяє щось цікаве та вигідне. Вдасться звільнитися від минулих боргів. У вихідні, перш ніж щось зробити, рахуйте до десяти.

РИБИ. Успішний тиждень, щоб зміцнити свої позиції. Спокійно та впевнено займайтесь своїми справами. Вихідні – тільки для вас.

САЛАТ З БАКЛАЖАНАМИ, ПЕРЦЕМ І ГРИБАМИ

Баклажани – 10 шт., болгарський перець – 10 шт., морква – 6 шт., цибуля – 10 шт., часник – 10 зубчиків, печериці – 1,5 кг, олія – 1 склянка, оцет – 150 мл, сіль – 2 ст. ложки, цукор – 1 склянка.

Вимиті баклажани ріжемо та засипаємо сіллю. Залишаємо на 30 хвилин. Потім промиваємо і залишаємо на рушнику, щоб забрати зайву вологу.

Нарізаємо перець, цибулю, натираємо моркву крупно, а часник – дрібно. Печериці розрізаємо на 4 частини.

Змішуємо баклажани, болгарський перець, моркву, цибулю та гриби.

Ставимо на плиту каструлю, виливаємо в неї олію та оцет, додаємо сіль і цукор. Після того, як маринад закипить, викладаємо в нього овочі та варимо приблизно 40 хвилин на слабкому вогні. За 10 хвилин до готовності додаємо часник.

На дно кожної банки (стерилізованої) викладаємо кілька горошин чорного і запашного перцю, потім розкладаємо гарячий салат. Закриваємо кришками і перевертаємо догори дном.

Сайт Shorptk. ua	П'ятниця, 12.09 ніч +15 день +25	Субота, 13.09 ніч +14 день +26	Неділя, 14.09 ніч +13 день +24	Понеділок, 15.09 ніч +13 день +25	Вівторок, 16.09 ніч +12 день +25	Середа, 17.09 ніч +13 день +26	Четвер, 18.09 ніч +12 день +25
------------------------	---	---	---	--	---	---	---

Те, що зламало тебе сьогодні, може стати твоєю силою завтра.

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Блоцерквідрук",
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.